

De Wraak van Colombo (*)

Toen kuste ik de grond op niet-paapse wijze. Ik richtte me op, en terstond weerklonk een daverend applaus.

"Prachtig !"

"Enig, zo'n schuiver !"

"Hoe doet ie het !"

"Zeker vijftien meter !"

Ik glimlachte wat onwezenlijk, en onwennig om zoveel aandacht. Nooit gedacht dat ik zo'n stunt tot een goed einde zou brengen. Bovendien bleef de schade aan het wegdek – in tegenstelling tot bij Rik – beperkt. Toch blijft Rik kampioen in deze discipline.

Vanuit zijn voorgeborgte aanzag Colombo de situatie met lede ogen. Flandrien's weer was zijn weer. Daar komt die poepchique Thompson ("Hydroform Aluminium, komaan zeg, zoudt ge niet...") een beetje in zijn plaats koketteren in regen en modder. Colombo kende dat... en daarna dan meesmuilen over de vuiligheid en smeelapperij die overal aan en in plakt, "moet dringend gepoetst worden... hier nog een beetje... ja, en daar". Hij kreeg het meer dan moeilijk, en in een plotseling opwelling besloot hij iets te doen, dat hij anders nooit zou doen. Gewoon omdat hij niet wilde dat het met hem ooit zou gebeuren. Maar nu had hij zichzelf niet onder controle, en neen, het is niét goed te praten...

Toen zijn voormalig Baasje behoedzaam de bocht in ging, neep hij geniepig de achterremmen van Thompson dicht; dan een fikse ruk aan de voorremmen, heel even maar, een impuls als het ware, en daar ging Thompson schuin tegen de vlakke, ettelijke meters voortschuivend, tot in een gracht met brandnetels en modder. Dat Baasje er nog op zat en niet wist wat er gebeurde kon Colombo aanvankelijk niets schelen. Ontrouw kan moeilijk beloond worden. Maar kijk, dat was nu weer typisch Baasje : op een of andere manier wist hij zich van het asfalt weg te houden, waardoor hij – "God zij dank !", en dat meende Colombo oprecht – eigenlijk vrijwel ongeschonden maar vol onbesef uit het gebeuren rechtkroop. Ene bezorgde Ward probeerde met deskundige uitleg Baasje wat bij te praten, maar Colombo had meer oog voor Thompson. Hij ergerde zich aan het kransje geïnteresseerden, dat zo goed en zo kwaad als het kon, weer probeerden Thompson enigszins presentabel te maken. Maar er was duidelijk plastische chirurgie nodig, het lidteken was gezet, de hand van Colombo was voor eeuwig herkenbaar. Meer moest dat voorlopig niet zijn.

Voordien was er al heel wat gebeurd. Of eigenlijk niet.

Het begon al vroeg, aan de Vierschaar. Negen onversaagden trotseerden de weerelementen, die deden denken aan de historische Flandrienstocht van twee jaar geleden. Het ras is duidelijk niet uitgestorven, toen waren ze we nog maar met zes. De route leek veelbelovend, alleen : Aalter hadden ze helemaal verlegd. Wie zegt Aalter in wielerjargon, bedoelt een vlakke rit, snel weliswaar, met elvendertig bruggen. Niks daarvan in het eerste uur : wie met WTC Oeselgem Aalter wil bereiken moet langs Kruishoutem rond, met de nodige kuitenbijters.

Overigens een rit zonder veel geschiedenis. Het noodweer, het bochtige parkoers, het zingen van Luc's mountainbike, het schuren van Bruno's remmen, er was weinig dat begeesterde of inspireerde tot het plegen van ludieke of grootse daden. Alleen het telkenmale optrekken en bijscharten hield de geesten scherp – en de benen zuur.

Tot de verveling toesloeg bij enkele sterkere Flandriens. Zoals Ward bijvoorbeeld, niet alleen voor de tweede maal kersverse vader, maar tevens stichtend voorbeeld en betrouwbaar raadgever voor broekjes in het peleton. Zo adviseerde hij schrijver dezes – steeds in zijn sas als het pijpestelen regent en gestaag bergaf gaat – eens flink de achterrem toe te knijpen, bijvoorbeeld in een scherpe bocht naar rechts en naar beneden. Dat schrijver dezes op dat ogenblik op Schwalbe Stelvio "Performance" slicks reed, kon zijn toekomstige pret niet bederven, integendeel, het spektakel zou er niet minder om zijn.

Voor de rest van het verhaal, ga terug naar start.

(*) Naar een anonieme dreigbrief, gepubliceerd in het Gastenboek van de website van WTC Oeselgem, op 29-07-2007 om 21:06:39. De ITC opsporingsbrigade van de Gerechtelijke Politie staat op het punt een onthulling te doen bij monde van Procureur De Necker, waarna de toekomst van de anonieme schrijver voor immer verzekerd is, met name in het huis van bewaring, Nieuwewandeling 89, Gent.

---oooOOOooo---